

hvad der giver os størst Udfigt til at føre os ud af Uføret. Naar jeg er valgt paa at protestere imod Provisoriet, er jeg udefra valgt ind i Folkethinget for at være med i en stor og enig Kreds af Oppositionsmænd, som først og fremmest have overalt at gaa samlet til den Opgave, der skal løses (Berg: Til hvad?) Til den Opgave, der skal løses, og Løsningen forekommer mig altsaa at være givet i nærværende Dieblit naar Oppositionen har forhandlet denne Sag inden fire Bægge, og Flertallets Repræsentanter ere komne til den Opfattelse, at saaledes maa Thinget gjøre. For mig staar det saaledes, at vi maa bære den Opfattelse, vi hævde ud ad til i det politiske Liv, med her ind i Thinget, og jeg føler mig valgt til, omend selvfølgelig idet jeg forbeholder mig Retten til i de forberedende Forhandlinger at hævde mit Standpunkt, at gaa med til den store Enighed, i hvilken det vil være muligt at føre vor Opgave igjennem. Det staar for mig som Noget, der kun vil drage Afgjørelsen Naringer ud i Tiden, dersom man saaledes indenfor Oppositionen vil ride paa formalistiske Modsætninger. Det er mit Svar til det ærede Medlem her bagved. Jeg føler mig ikke i fjerneste Maade i nogen Strid med mit Løfte ved Valget; men jeg føler, at jeg netop ved at gaa den Vej, jeg gaar, søger paa bedste Maade at fremme min Opgave praktisk og med reelt Resultat at protestere mod Provisoriet. Alt, hvad jeg kan gjøre for at fremme den enige og samlede Optræden, der for mig staar som den eneste Vej til at naae ud af Uføret, er jeg med til, og der vil jeg overalt lægge de Kræfter ind, jeg har til min Raadighed, men jeg føler mig ikke forpligtet til i mindste Maade at bøje mig for en Vebredelse om, at jeg kommer i Strid med mit Udgangspunkt, naar jeg selv er overbevist om, at jeg handler i Overensstemmelse med det Udgangspunkt, jeg har taget.

Korsgaard: Det er en Selvfølge, at jeg ikke har villet sigte det ærede Medlem her foran (Frier) for, at han skulde bevidst eller, overhovedet have svigtet Løfter, som han har givet; men det ærede Medlem tager i højeste Grad feil, naar han vil berøve noget omhjelst andet Medlem her Ret til at sammenligne ærede Medlemmers Valgprogram, enten det nu er det ærede Medlems eller ethvert andet Medlems, med deres Optræden her i Salen, det er fuldt berettiget fra alle Sider. Med Hensyn til Realiteten af, hvad det ærede Medlem sagde, da han var paa en Maade set med Tilfredsstillelse paa den Maade, hvorpaa han kritiserede det ærede

Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtztein), der brugte en Time til at godtgjøre, hvad han mente var Modsigelser, som andre ærede Medlemmer havde gjort sig skyldige i. Det ærede Medlem kaldte det for Lapperier, det er ikke mit Ord, det er det ærede Medlems. Saa sagde det ærede Medlem, at hvad der en Gang er forkastet, bør ikke forelægges til gjentagen Forkastelse, det kan ikke komme frem. Det ere vi ikke Herre over, men at det ikke bør komme frem, deri tager det ærede Medlem meget feil, og jeg vil henvise ham netop til hans politisk-faktiske Leber, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, der i det Tale, jeg før citerede, fra Januar 1886, udtrykkelig gjorde opmærksom paa, at Regjeringen under alle Omstændigheder var forpligtet til at komme med Provisoriet, enten det var forkastet eller ei. Jeg kan henvise det ærede Medlem til at læse, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds der har talt. Det ærede Medlem vilde gjerne være med til at finde et Grundlag, hvorpaa man kunde naae til en Overenskomst med Ministeriet, og det ærede Medlem vilde i saa Henseende ikke vige tilbage for at bide i det sure Æble. Jeg gratulerer det ærede Medlem til den Opposition, han i Henhold til, hvad han sagde forleden Dag, vil komme til at øve her. Han vil nemlig gjøre den skarpest mulige Indsigelse mod den politiske Provisorisme, og han vil gjøre det, blandt andet ved at bide i det sure Æble. Jeg gratulerer!

Frier: Det forekommer mig, at bruger man Billeder, skal man bruge dem saaledes, som Tanken med dem er, og ikke give dem en Bending og Dreining, som bliver noget ganske Andet. Naar det ærede Medlem taler om, at jeg vilde bide i det sure Æble, som om det sure Æble skulde være Provisoriet, er det en Forvanskning, som jeg viser tilbage. Det sure Æble, jeg talte om — jeg haaber at kunne forklare det uden at den ærede Formand kalder mig tilrette — det var dette, at kunne komme til en konstitutionel Forhandling med dette Ministerium, hvis Fortid ikke i og for sig opfordrer Oppositionen til med det at komme ind paa et saadant Grundlag. For mig stiller det sig saaledes, at det, jeg har lovet, er at bekæmpe det provisoriske System, og kan jeg bekæmpe det ved at tvinge de nærværende Ministre ind paa en konstitutionel Tankegang, er jeg med dertil, fordi jeg stiller Opgaven over Personerne, selv om det for mig er at bide i det sure Æble, at det netop er med disse Personer, jeg føres tilbage til grundlovmæs-